

PONÈNCIA MARC DEL XIII CONGRÉS DEL PSC Novembre 2016

A. TEMPS DE CRISI

1. El Partit dels Socialistes de Catalunya es proposa, amb aquest XIIIè Congrés, **enfilat la via de sortida de l'etapa més dura i difícil que li ha tocat viure en democràcia**, en la qual ha estat sacsejat pels **impactes interns i externs** d'una crisi que denota grans disfuncions i mancances del nostre sistema polític.
2. Una crisi que és, en bona part, la **crisi de la política** que afecta totes les societats democràtiques del nostre entorn. La **crisi del model democràtic merament representatiu**, davant d'una ciutadania cada cop més informada i més madura, amb una creixent exigència de **participació** i de **coresponsabilitat**. Incrementada per la crisi de confiança generada per la ignomínia de la **corrupció**, que en fa alhora una exigència exasperada de desinfecció i de transparència.
3. I que és també, molt especialment, la **crisi de l'Estat democràtic davant de la globalització de l'economia i les finances** i, amb ella, la **crisi de les polítiques socialdemòcrates**, fetes a la mida d'uns Estats que resten per sota dels fluxos globals, impotents per incidir-hi i embridar-ne els excessos. Situació que denota l'absència i la necessitat urgent d'**implantar, a escala europea i a escala global, el model socialdemòcrata** que s'havia implantat amb èxit en l'àmbit dels vells Estats europeus: el model, avui en risc, de **l'Estat del Benestar**.
4. Més encara. Es tracta també, en el nostre cas, de la **crisi de l'Estat autonòmic** com a via per articular la **relació entre Catalunya i Espanya**. La sentència contra l'Estatut, sumada a l'escamoteig de les "nacionalitats" constitucionals i a la insuficiència i la percepció d'opacitat i manca d'equitat de l'actual model de finançament i d'inversió de l'Estat a Catalunya, així com a la suma de despropòsits del govern del PP, han aixecat al nostre país **un vast moviment d'afirmació nacional i de refús de l'actual model de relació amb la resta d'Espanya**. Un moviment que ha estat **parasitat per l'operació de refundació de CDC**, mitjançant la **impostura independentista**, i que demana amb urgència **una autèntica estratègia nacional que el tregui de l'atzucac** en què es troba i que li obri una **perspectiva innovadora i viable**.
5. I, com a conseqüència de tot plegat, es tracta també de la **crisi del projecte estratègic del socialisme català**, en la seva voluntat per **dur Catalunya cap a nous escenaris de progrés**, cap a **posicions avançades i de nou pioneres**, i per articular la majoria social i electoral que ho ha de fer possible. Perquè, si Catalunya ha perviscut a repèl dels successius intents de reprimir-la i d'assimilar-la i si ha mantingut alta la seva capacitat integradora i la seva unitat nacional, ha estat perquè ha excel·lit en **esperit innovador**, perquè la seva posició avançada ha generat **projectes col·lectius amb els quals la pluralitat de la seva ciutadania s'ha pogut sentir identificada i agermanada**.

B. PER UN "NOU INICI" DEL SOCIALISME CATALÀ

6. Per aquestes raons, per superar les diverses crisis que afecten avui el nostre país, **el PSC es disposa a repensar i a reformar les seves polítiques, a repensar-se i a reformar-se ell mateix.** Cosa que **no és cap novetat.** El **socialisme democràtic, la causa més vella** de totes les causes, hereva dels successius moviments de la humanitat per la llibertat i la justícia, ha hagut de començar de nou, **d'emprendre "nous inicis"** (en paraules de **Willy Brandt**), en moltes altres ocasions. I ha sabut fer-ho, ha sabut prémer la tecla **"Reiniciar" sense pors conservadores,** amb generositat, amb altura de mires, superant vicis, inèrcies i humanes gasiveries, **aconseguint ser sempre la causa més jove i més innovadora.**
7. Això ha estat possible gràcies a la **naturalesa antidogmàtica dels seus valors i de la seva manera de fer,** gràcies a la capacitat de revisar plantejaments i d'adaptar-se a les noves necessitats, gràcies a **la condició no dogmàtica de les seves conviccions.**
 - Ha estat així des del **socialisme "icarià"** de la primera meitat del XIX,
 - passant per **l'apogeu del moviment obrer i la creació dels grans partits socialistes** a l'Europa de finals del XIX; a Catalunya, amb **Les Tres Classes de Vapor,** la **UGT** i la **Federació Catalana del PSOE** i amb la ulterior creació de la **Unió Socialista de Catalunya (USC),**
 - per **l'oposició a la deriva leninista** o comunista i per un **compromís permanent amb la causa de la llibertat;**
 - per l'intent de confluïr amb part del **moviment llibertari** cap a la creació d'un **gran partit laborista català,** frustrat per l'assassinat de Salvador Seguí i de Francesc Layret a mans dels pistolers de la patronal;
 - per la **creació del POUM,** amb la seva valenta i tràgica **denúncia de l'estalinisme;**
 - per **l'assaig frustrat de retrobament** en el marc del PSUC, l'any 1936;
 - per **la creació del Moviment Socialista de Catalunya (MSC),** el 1945, a partir del POUM;
 - pel **procés d'unitat del socialisme català,** a partir de 1974, iniciat amb el procés de **Convergència Socialista de Catalunya** i del **PSC-Congrés** i que culminaria conjuntament amb la **Federació catalana del PSOE** en la candidatura **"Socialistes de Catalunya"** l'any 1977 i el **Congrés de la Unitat Socialista** el 1978, que aplegaria el **PSC-Congrés,** la **Federació catalana del PSOE** (en la que hi havia confluït el **PSP Català**) i el **PSC-Reagrupament;** que, amb la victòria de 1977, faria ineludible el **retorn de la Generalitat exiliada;** i que esdevindria la garantia de la **unitat civil del nostre poble** contra tot intent "lerrouxiista": **"Unitat socialista, força del poble", "Som i serem un sol poble".**
 - per la tasca que desenvoluparia, durant anys, aconseguint la **regeneració i dinamització de les viles i ciutats de Catalunya,** amb la **culminació de 1992,** que instauraria internacionalment el **"model Barcelona"** i que, en aquell moment, situaria a la retina del món **la Catalunya oberta i avançada que volem.**
 - per **la participació en el govern socialista espanyol,** amb el desplegament de **l'Estat del Benestar,** la incorporació a **Europa** i la **consolidació democràtica;**
 - i pel **govern catalanista i d'esquerres** a partir del 2003, amb el seu **"catalanisme social"** i la **reforma de l'Estatut,** sabotejat després per la dreta espanyola.

8. **És arribada l'hora de tornar-nos a reinventar.** De tenir de nou la intel·ligència, l'audàcia i la generositat de replantejar la nostra estratègia i la naturalesa del propi instrument-partit, per ser fidels als nostres principis socialistes i a **la raó de ser del socialisme català: governar Catalunya** per fer-la avançar cap a noves cotes de llibertat i de justícia, d'igualtat, de dignitat humana, de prosperitat, de seguretat, de realització nacional, de solidaritat, d'europèisme, de cooperació internacional.

C. UNA SOCIETAT EN TRANSICIÓ

9. **Una vegada més, doncs, el socialisme català es disposa a passar full.** Ho farem sense recança, sabedors que **no hi ha veritats absolutes**, que només **som un instrument al servei de la llibertat i de la justícia**. I que no hi ha doctrina ni interès ni habitud ni inèrcia que puguin prevaldre sobre aquests objectius bàsics, sinó que tot ha de supeditar-s'hi. I que només ens valen les eines que ens permeten treballar a favor d'aquests objectius, avui i aquí, de manera eficient, segons exigeix **la gran transició que viu la nostra societat**. Perquè som en trànsit cap a **un nou marc polític, econòmic i social**, on molts dels referents vàlids d'ahir han perdut el seu significat.
10. La nostra societat s'ha vist sacsejada per **una crisi econòmica que ha descosit les seves costures i que ha trencat els equilibris socials i generacionals**, resultant-ne una societat més que mai escindida, mancada d'un projecte entenedor i comú que l'impulsi cap al futur, frustrada per les **falses promeses i il·lusions**, cansada del politiqueig sense nord i necessitada d'**una política veritablement reformadora i transformadora**.
11. Malgrat el vendaval que tot plegat ha comportat, amb els corresponents costos electorals, **el PSC ha mostrat una considerable capacitat de resistència** i, quan alguns el donaven per acabat, ha aconseguit mantenir-se dempeus. I és que, més enllà d'aquests temps de crisi, persisteix en la gent **el record del trajecte seguit i de les fites guanyades de la mà del socialisme català**, cosa que li confereix encara un marge important de confiança.
12. Per això, avui manifestem **la nostra voluntat de treure el país del moment incert en què es troba**. Sabem que tenim futur, perquè **només la síntesi indestruïble de llibertat i justícia que encarna el socialisme democràtic** pot ser útil avui a la nostra societat per fer front als perills que l'assetgen: **el cinisme egoista i insolidari, els populismes nacionalistes enfrontats, els radicalismes utòpics que tendeixen a l'absolutisme**.
13. Sabem que podem ser molt útils, de nou, sempre que siguem **coherents amb la nostra identitat fundacional** i alhora siguem capaços de **reinventar-nos de dalt a baix, generosament**, impulsant una política reformadora capaç de trobar **una sortida justa a la crisi econòmica**, d'impulsar una **vida democràtica de qualitat** i d'aconseguir un **encaix òptim de Catalunya en el nostre entorn hispànic i europeu**.

D. LA IDENTITAT DEL PSC

14. Ens volem reinventar, no en el buit ni partint de zero, sinó reafirmant **els principis que ens inspiren**, tot rellegint-los a la llum de les transformacions socials en curs. Conscients que els principis expressen un sentiment i una voluntat, però que no constitueixen una

guia concreta i precisa per a l'acció política i que, per tant, **seria un error refugiar-s'hi i creure que la seva repetició com una lletania equival a un projecte polític**. Altres s'hi poden conformar, però no pas el socialisme democràtic, que sempre ha sabut **traduir els seus principis en propostes concretes i realitats**, mitjançant una **obra de govern transformadora i responsable**. Saber d'on venim no sembla prou per saber on volem anar. Cal ser fidels als nostres principis, però no com a refugi d'una realitat que se'n divorcia, sinó que cal fer-los visibles en **les conductes individuals i col·lectives** i en unes **polítiques coherents, pràctiques i eficients**.

En tot cas, **la nostra carta d'identitat** es pot resumir en els **TRES BLOCS** següents:

15. **1. SOM DEMÒCRATES**

i posem **les persones**, la seva llibertat, la seva dignitat, els seus drets, la seva plena capacitat de controlar la pròpia vida i de desenvolupar el seu potencial, **en el centre de les nostres propostes i les nostres polítiques**. Defensem l'Estat de dret, el principi de legalitat, el principi de responsabilitat i el compromís cívic i polític.

16. Volem anar més enllà en la **cultura democràtica**, desenvolupant sobretot la **PARTICIPACIÓ CIUTADANA en els quefers del comú**, l'actuació "**des de baix**" (com deien els federalistes catalans del XIX), des de la pròpia societat, des de cada municipi i cada territori. Volem avançar en **l'autoorganització social**, en **l'autogestió dels usuaris** i en **la cogestió dels serveis públics**. En el context de la coresponsabilitat social deguda, reivindicuem el **dret d'autodeterminació de les persones**, en les quals recau la **titularitat de la llibertat**.

17. Per això, som **GENT EMPRENEDORA** i que vol impulsar la **iniciativa personal** i la **iniciativa cooperativa**, la llibertat associativa i empresarial, la innovació i la **competència lleial**, dins d'una **economia de mercat competitiva, socialment responsable**, sense monopolis, **al servei de la qualitat i la màxima eficiència**. Que faci **del treball un dret** i una oportunitat per a l'emancipació de les persones. I que estableixi **previsions substitutòries** quan, en un futur no pas llunyà, **la demanda de treball humà remunerat disminueixi** a causa de la creixent implantació tecnològica, que ha de suposar també **l'augment de la productivitat i de les plusvàlues**, en relació amb les quals caldrà establir **NOVES FORMES DE REDISTRIBUCIÓ DE LES RENDES** que garanteixin a tothom **els mínims que exigeix la dignitat humana**.

18. **Som gent que creu en la CULTURA**, en el seu **paper empoderador i emancipador** de la ciutadania i **esperonador de la creativitat i la innovació**. Per això, cal garantir sempre la **plena llibertat de pensament i de creació**. Per això, volem situar la cultura a **l'abast de tothom** i desvetllar la **capacitat crítica, expressiva i creativa de cadascú**. Avui, d'altra banda, la cultura ha esdevingut la **matèria primera de la societat del coneixement**, de la informació i la comunicació, cosa que obre grans possibilitats de futur, però que també comporta el risc de la seva banalització. Tot plegat demana, com a opció bàsica, una **EDUCACIÓ PÚBLICA I DE QUALITAT PER A TOTHOM, concertada amb la resta de polítiques de govern i amb les iniciatives socials que incideixen en la cultura** (en la concepció de "**ciutat i societat educadora**"), de cara a la **formació integral de la persona**, en el camp **científic i tècnic**, en el camp **humanístic** i en el camp **artístic**.

19. **2. SOM D'ESQUERRES,**

progressistes, **gent compromesa amb les classes populars**, amb el món del treball, amb els aturats, amb tota forma de **"precaritat"** que la crisi econòmica ha fet proliferar, amb els que pateixen qualsevol mena d'**opressió** o d'**exclusió**. Venim del sindicalisme obrer que va plantar cara a l'explotació extrema del primer capitalisme industrial. Volem fer **reformes** per assolir una **societat del benestar, inclusiva i cohesionada, amb la defensa de l'espai públic, la justícia social, la igualtat i el bé comú.**

20. Per això mateix, **som FEMINISTES**, perquè no podem tolerar la discriminació i la **sobre-explotació** de la meitat de la humanitat. Defensem la plena igualtat entre els homes i les dones. Volem aconseguir **que ambdós gèneres comparteixin, a parts iguals, la feina i l'oci, les responsabilitats familiars, polítiques i cíviques, el compromís i la recompensa.** I volem una acció pública i una acció social i cultural que uneixin forces, amb la finalitat de presentar **batalla definitiva contra el masclisme i contra la violència que li és inherent** i que està en la base de l'autoritarisme patriarcal. Com també volem el ple reconeixement públic i social de **la no discriminació per raó d'orientació sexual, opció afectiva sexual, identitat de gènere o expressió de gènere de cadascú**, acabant així amb **una opressió i un patiment inacceptables.**

21. Som **GENT SOLIDÀRIA**, disposada a socórrer i ajudar **el proïme necessitat**, a fer nostre el seu combat, tant el que ens és més proper com el que ens és més llunyà. **On sigui que hi hagi un ésser humà que pateix, tota la humanitat se n'ha de sentir.** És moralment obligat. Considerem prioritari un **COMPROMÍS GLOBAL destinat a acabar amb la fam, la pobresa, l'explotació infantil, l'analfabetisme i la malaltia endèmica a tot el món.** Volem promoure, en aquesta direcció, **programes fruit de la concertació global** que permetin superar aquestes xacres que atempten contra la dignitat humana més elemental. Per la mateixa raó, volem combatre el **creixement escandalós de la desigualtat** al nostre país i al món. Les persones som diferents, diverses, però **iguals en dignitat:** en aquest sentit, **la IGUALTAT** és una cota moral irrenunciable.

22. Som **ECOLOGISTES**, perquè som **solidaris amb els nostres fills i néts, amb la humanitat futura**, a la qual no podem llegar l'espòli del planeta per tota herència. Volem protegir el medi ambient, mitjançant polítiques eficients que garanteixin la **bona salut de la natura, la preservació dels recursos naturals i del paisatge**, així com un **desenvolupament sostenible i un nou model energètic** que asseguri el progrés i el benestar per a tothom.

23. I som **GENT DE PAU**, que vol promoure la seguretat, el control dels armaments i la **resolució pacífica dels conflictes**, així com una **humanitat cooperativa i solidària**, capaç de superar el recurs a la guerra i a tota violència, d'obrir-se a **noves cotes de desenvolupament humà, de llibertat i de responsabilitat.**

24. **3. SOM CATALANISTES,**

és a dir, que volem **tota la llibertat i tota la justícia per al nostre poble, al qual ens devem, al qual aspirem a representar i del qual demandem la confiança.** Volem una Catalunya capaç de **forjar el seu futur com a nació**, garantint així la **continuïtat de la seva llengua i la seva cultura en una relació federativa i plurinacional amb Espanya.** I en la primera posició de **la urgent construcció europea.** I posem per davant de tot **la cohesió social i nacional de la ciutadania de Catalunya**, perquè la nació no és altra

cosa que el consens renovat de la ciutadania, des de la seva pluralitat. I **atempta contra la nació tot allò que trenca la unitat civil del nostre poble.**

25. **Som FEDERALISTES**, perquè la unió federativa és el mètode que ens ha de permetre el **govern de les interdependències creixents i les sobiranies compartides** que assegurin la prosperitat i el benestar en un marc democràtic de qualitat, des del nivell més proper de la societat i el municipi fins a Europa i el món. Contra la nostra voluntat reformadora i federalista, s'alça avui el **populisme nacionalista i el populisme retòricament d'esquerres, conservadors del poder minvant dels Estats, insolvents, demagògics.** És el més gran perill que amenaça el present i el futur de la humanitat. És el camí cap als nous totalitarismes. Enfront de la repetició esperpèntica de la història del segle XX, propugnem **una perspectiva audaçment reformadora**, capaç de construir **majories socials i democràtiques** i de **fer, en l'àmbit europeu i global, allò que la socialdemocràcia ja ha fet a Europa, en l'àmbit estatal avui en retrocés.**
26. **Som EUROPEISTES.** Volem accelerar la construcció de la **Unió Europea.** D'una Europa, **on es retrobin harmònicament la diversitat de pobles, de llengües i de cultures que la componen**, superant definitivament el passat de guerres i de dominacions i esdevenint **un agent global de pau i de progrés.** Una Europa **plenament democràtica**, dependent només de la **ciutadania europea**, capaç de promoure la **concertació global** que ha de permetre la **regulació dels fluxos que avui campen sense nord.** Una Europa que defensi i desenvolupi al màxim **la democràcia i l'estat del benestar**, dels quals ha estat el bressol. D'una Europa, **oberta al Mediterrani i al diàleg entre cultures i civilitzacions**, amb una **visió global** dels problemes i de les solucions, conscient de la transcendència dels reptes que tenim davant i de les **respostes de fons** que cal donar-los, particularment els reptes del **canvi climàtic**, de **la fam i les guerres que produeixen les grans migracions** i del **terrorisme nihilista** que s'emporta alguns joves que no troben sentit en una societat materialista que els exclou. Una Europa que haurà de superar el contratemps del Brexit en una perspectiva de major integració, en el camí cap a uns Estats Units d'Europa, amb més democràcia i un major compromís social.

E. QUINA CATALUNYA

27. Avui, un cop més, hi ha qui pretén imposar-nos un parèntesi en el qual hi hagi una sola finalitat: "Catalunya", una pàtria abstracta, ara míticament independent, que deixi de banda la natural confrontació dreta/esquerra. No cal dir que això és inviable, perquè topa amb la realitat quotidiana i amb els problemes sagnants que s'hi donen. I es correspon amb les clàssiques maneres que s'ha empescat sempre la dreta per tractar de preservar els seus interessos. No hi ha causa catalana sense atendre els neguits de la ciutadania catalana; seria una closca buida, una nostàlgia, una excusa, una trampa. La qüestió és la Catalunya real, la d'ara i aquí, feta de gent concreta, amb els seus patiments, necessitats, urgències, desitjos, ideals. La nació és el consens bàsic que ens cohesiona. I és temerari, per a la nació, ignorar la gent que la conforma. Per això, la qüestió no pot ser només "Catalunya", sinó "quina Catalunya".
28. La Catalunya que volem, d'altra banda, és l'única que pot quallar i perdurar, la que es fa indestruïble de la gent, en la seva pluralitat, la que esdevé projecte col·lectiu, amplemunt compartit, integrador, innovador, transformador; la que es fon amb l'impuls de llibertat i de justícia de les persones concretes. En paraules de Rafael Campalans, "Catalunya

no és només el passat, la història, els morts..., sinó que és sobretot un deler regenerador que s'encomana a tots els homes i dones que hi viuen". Aquesta és la nostra Catalunya, la Catalunya de la gent, la Catalunya socialment ambiciosa, que se situa al capdavant dels ideals de progrés humà.

29. Ens hem de preguntar, avui, **com podem ser útils a Catalunya, a la seva gent**. Com s'ha de traduir en acció política concreta la **voluntat de servei** que ens acompanya des del naixement del PSC. Com aquesta nostra voluntat se suma a **moltes altres voluntats de col·lectius polítics i socials** amb els que compartim, plenament o parcialment, el diagnòstic sobre els problemes de la nostra societat, així com la visió sobre el futur al qual aspirem.
30. La nostra experiència reformadora i transformadora ens fa conscients que, per encertar en l'acció política i social, cal encertar primer a **fer-se les bones preguntes, sense la petulància de fer veure que en sabem totes les respostes** i solucions, sinó amb la disposició de cercar-les més enllà de nosaltres mateixos, **acudint al gran cabal de coneixement i d'experiències que genera una societat cada dia més oberta, més culta i més exigent**. D'aquesta **interacció entre la política, la societat del coneixement i els moviments socials**, n'han de sortir les polítiques encertades, viables i avaluables. És amb aquest esperit que ens plantejem **com podem ser útils** a l'hora d'encarar les qüestions clau que afecten el nostre poble:
- Com podem ser útils **per a la superació justa de la crisi econòmica i social**, revertint la tendència a una creixent desigualtat i suturant les fractures socials i generacionals.
 - Com podem ser útils **per aturar i superar la divisió de la societat catalana i per donar-li un nou horitzó nacional compartit**.
 - Com podem ser útils **per trobar un nou esquema de relació entre Catalunya i la —resta d'Espanya** que sigui solidari en les dues direccions i que comporti una **plena realització nacional de Catalunya**.
 - Com podem ser útils **per recuperar la confiança en la democràcia i les seves institucions, aprofundint-la** i obrint autèntics canals de participació i de coresponsabilitat ciutadana.
 - Com podem ser útils **per fer de Catalunya un país avançat i de nou pioner**, amb una ciutadania cada dia més culta, més lliure, més solidària, més responsable, més feliç.

F. L'AGENDA DEL SOCIALISME CATALÀ

31. 1. **UNA SORTIDA JUSTA DE LA CRISI ECONÒMICA**, que no gravi un cop més sobre els de sempre, que restitueixi els equilibris perduts, ha de conjugar unes polítiques que assegurin:
- Un creixement econòmic sostingut i sostenible**, capaç de generar llocs de treball de qualitat, cosa que reclama la reorientació progressiva del nostre model productiu i energètic, una reforma del mercat de treball per acabar amb la seva crònica dualitat. I una previsió relativa a **la substitució, com a via de redistribució de la renda, dels ingressos personals resultants del treball**

humà que ha de fer-se progressivament sobrant, per causa de la creixent automatització de la producció, que ha de comportar també un increment de la productivitat i dels guanys a socialitzar i a redistribuir.

- L'adopció de mesures urgents destinades a fer front i a **superar les situacions agudes de pobresa i precarietat**.
- L'enfortiment dels **pilars bàsics de l'Estat del Benestar (sanitat pública, educació pública, atenció a la dependència i pensions)** amb reformes que en garanteixin **l'equitat i la sostenibilitat**.
- Un replantejament de les finances públiques, amb una **reforma fiscal progressiva, que acabi amb el creixement de les desigualtats** i que combati amb eficiència el **frau fiscal i l'existència de paradisos fiscals**.
- Un nou enfocament de la **solidaritat**, que posi l'èmfasi també en el seu vessant **intergeneracional** i que afecta qüestions essencials com l'educació, el mercat de treball, el finançament del deute públic i la sostenibilitat ambiental.

32. **2. LA SUPERACIÓ DEL GREU ATZUCAC EN QUÈ ES TROBA CATALUNYA** demana un canvi dràstic de condicions internes i externes:

- Una aposta inequívoca pel retrobament de la ciutadania catalana en una **causa comuna** que recuperi i enforteixi la **unitat civil del nostre poble**.
- La **suma de tota la força disponible** al servei d'una **estratègia nacional sòlida i compartida**.
- El **reconeixement clar i net de la nació catalana per part del conjunt de la societat espanyola**.
- Una relació amb l'Estat que, partint d'un marc federal, es basi en el **reconeixement sense embuts de la seva realitat plurinacional**.
- Un ple i **millor autogovern, més eficient, més participat**, capaç d'articular un **impuls mancomunat de tots els agents socials de progrés**.
- Un **marc competencial que comporti el ple autogovern**, en el marc d'unes **interdependències hispanes i europees** que no resultin un llast, sinó un trampolí i que projectin **la nació catalana cap al futur i cap a la primera línia europea**.
- La garantia dels **recursos financers deguts**, a partir d'un model de finançament que inclogui la **coresponsabilitat fiscal real** i que es basi en **els criteris de solidaritat, d'ordinalitat i de gestió compartida**.
- La participació de Catalunya **en el primer pla de les responsabilitats polítiques espanyoles i europees**.
- Un marc espanyol que permeti **l'associació voluntària entre comunitats**, amb vistes a l'**Euroregió de la Mediterrània Occidental**, a la coordinació de les **polítiques en favor de la llengua catalana en les seves diverses modalitats**, etc.
- L'assumpció, per les **instàncies estatals espanyoles**, de la seva **responsabilitat en la protecció i el desenvolupament**, no tan sols de la llengua castellana, sinó també **de la llengua catalana, de la seva unitat i de la cultura que s'hi expressa**.

33. Per aconseguir-ho, reclamem, en el marc d'una **reforma constitucional** espanyola de caràcter federal, el ple reconeixement del caràcter nacional de Catalunya, dels seus drets històrics i de la singularitat del seu autogovern.
34. Aquesta reforma constitucional ha d'oferir el marc d'**un acord bilateral entre Catalunya i la resta d'Espanya** que sigui **referendat pel poble de Catalunya**, que així decidirà lliurement la seva relació amb l'Estat, com ja s'ha fet, d'altra banda, amb el referèndum dels Estatuts de 1979 i 2006 en els que el poble de Catalunya va decidir ratificar els acords assolits pels seus representants.
35. Sovint veiem representants polítics que eviten prendre decisions que podrien ser impopulars apel·lant a "consultar el poble" per esquivar riscos polítics. Per això, assolir un acord just, atrevir-se a prendre decisions i sotmetre-les a la ratificació de la ciutadania acceptant que puguin ser rebutjades, és la **greu responsabilitat que recau avui sobre els representants democràtics** a banda i banda.
36. **Cas de fracàs, cas que la ciutadania catalana decidís rebutjar el pacte** assolit pels seus representants, aleshores sí, els socialistes catalans **proposaríem al conjunt dels espanyols altres instruments democràtics** (per exemple, una Llei de la claredat com la canadenc) que establissin les condicions per a, si s'escau, verificar el suport ciutadà a una eventual secessió.
37. Però començar pel final, com alguns pretenen, preguntant primer per la darrera de les opcions a considerar, és tant com esbravar la **pressió negociadora avui acumulada**. En efecte, si una consulta d'aquestes característiques fos viable d'entrada, voldria dir que som davant d'un nou marc de diàleg restablert entre Catalunya i Espanya, davant d'un nou clima d'entesa, cosa que, juntament amb un debat serè i aprofundit sobre els efectes positius i negatius de la independència, donaria com a resultat, ben probablement, un no a la secessió. Amb quina força es podria anar aleshores a la negociació per un pacte bilateral ambiciós? Cal començar per posar a referèndum la possible renovació del pacte constitucional de 1978. Això és el que proposa el socialisme català d'acord amb el conjunt dels socialistes d'Espanya.
38. **3. LA REGENERACIÓ DEMOCRÀTICA** necessària per **refer la confiança ciutadana** i retornar a les institucions la seva plena legitimitat. Això suposa avançar simultàniament en dos grans objectius: **la millora de la representació democràtica i la millora del bon govern**.
39. Pel que fa a la millora de la **representació democràtica**, urgeix:
 - La **reforma dels partits polítics**, fent-ne instruments més oberts a la societat, menys endogàmics, més transparents, més democràtics, més saludables.
 - La **reforma del sistema electoral**, introduint-hi una major proporcionalitat i circumscripcions més petites que permetin una relació més estreta i permanent entre electes i electors.
 - L'impuls de canals i mecanismes de participació ciutadana, d'autogestió dels usuaris, de cogestió dels serveis públics**, de responsabilització de les persones.

40. Pel que fa a la millora del **bon govern**, cal promoure:
- El **principi de legalitat**
 - L'**avaluació** de les polítiques públiques
 - El **rendiment de comptes respecte de cada projecte**, de cada comesa.
 - La **transparència immediata** i continuada de la gestió.
 - L'**autonomia de l'administració respecte dels partits**, evitant la "colonització" partidista de les institucions
 - Mesures específiques i dràstiques **contra la corrupció**.

G. UNA ESTRATÈGIA PER IMPULSAR L'AGENDA SOCIALISTA A CATALUNYA

41. Pel que fa al desenvolupament nacional de Catalunya i als seus encaixos hispànics i europeus, pensem que no valen decantaments unilaterals i instrumentals, ni conservadors ni radicals, sinó el **màxim consens nacional possible**, tant per raons tàctiques –**la força** de Catalunya ha radicat sempre en la seva màxima unitat- com per raons estratègiques –la nació no és altra cosa que el **consens permanentment renovat de la ciutadania**. Ens oposarem, doncs, a les preteses estratègies nacionals que amaguen interessos exclusivament partidistes i que pretenen suplantar la nació; es tracta del nacionalisme, sempre instrumental, de la dreta catalana i de la dreta espanyola i que sovint contamina i confon la vida política. En aquest sentit, proposem **la col·laboració de les forces parlamentàries que es reivindiquin del catalanisme** per tal d'assolir **la més gran entesa possible al servei de Catalunya, de la seva ciutadania plural, de la seva realització nacional**, del ple desenvolupament de la llengua i la cultura que li són específiques; per tal de bastir **una estratègia nacional compartida el més majoritària i forta possible**. Una nova **ENTESA DELS CATALANS**.
42. Pel que fa a l'impuls de nous horitzons de progrés que ens caracteritzen com a socialistes, pensem que és fonamental **articular la gran majoria progressista i catalanista que existeix a Catalunya**. Una alternativa d'esquerra que no pot basar-se només en una aliança política, sempre fràgil i a l'atzar dels tacticismes partidaris, sinó que reclama **una majoria social madura i consolidada, capaç de seguir críticament tant l'obra de govern com el comportament polític d'uns i altres i d'exigir-los coherència estratègica**. L'anterior govern d'Entesa Nacional pel Progrés va patir de la manca d'aquest seguiment social i d'aquesta exigència, cosa que va propiciar un greu dèficit de cohesió interna. **Cal començar, de tota manera, per articular aquesta majoria políticament**, tot traduint-la immediatament en l'impuls d'un ample i divers moviment social i en una majoria electoral. Fora insensat i reaccionari dificultar-ho, no propiciar-ho amb generositat i empena. Tant les esquerres que enfonsem les nostres arrels en el passat col·lectiu com les esquerres de més recent formació, **hem de fer nostra aquesta responsabilitat**, sense conservadorismes partidistes. En aquest sentit, proposem la més estreta col·laboració possible entre les **FORCES D'ESQUERRES** presents al Parlament de Catalunya per tal de posar en comú aquesta voluntat i tractar de dibuixar **una estratègia compartida de canvi i d'articulació del bloc social i polític que l'ha d'impulsar, una ALIANÇA CATALANA DE PROGRÉS**.

H. EL PARTIT QUE ENS CAL

43. Per això necessitem **un partit**

- capaç de repensar-se, de **reformular-se permanentment, d'emprendre "nous inicis", de prémer la tecla "Reiniciar"**;
- en sintonia amb la **més gran exigència democràtica i de participació** de la nostra societat, en particular de les més joves generacions;
- d'**ample espectre, pluralista**, capaç de reunir les molt diverses voluntats de canvi que es donen a Catalunya;
- flexible i creatiu**, permeable a les aportacions innovadores de tothom, capaç d'adaptar-se a les noves realitats i exigències i de formular les noves respostes que demanen tant els vells com els nous reptes;
- expressió de les classes populars**, dels homes i dones en situació de precarietat, dels treballadors, dels aturats, dels exclosos, de les seves necessitats, anhels i esperances.
- arrelat a tot el territori del nostre país**, capaç d'erigir-se en la més ajustada expressió de la pluralitat del nostre poble;
- expressió de la Catalunya de progrés**, fidel a les necessitats, interessos i ideals de la nació catalana i abanderat -com dèiem el 1977-, d'"Una Catalunya lliure, pròspera i sense classes".

44. Amb aquesta finalitat, ens proposem, d'entrada, la constitució d'un **Consell Obert del PSC**, on participin **el Consell Nacional del PSC i altres socialistes i exponents d'esquerra no organitzats en d'altres partits**, així com exponents socials diversos de signe progressista, **amb funcions de debat polític i decisòries pel que fa a l'orientació política general del PSC**.

45. La **reforma del sistema electoral** ha de ser un instrument clau en aquesta direcció, un mecanisme de vinculació permanent amb els electors i amb la societat en general.

46. Però ho ha de ser també **la cultura política**, que ha de saber **entroncar com mai amb les nostres arrels llibertàries**, amb la visió crítica del poder que li és pròpia, **amb l'orientació participativa i autogestionària que se'n desprèn**.

47. Només així, el PSC estarà en condicions de tornar a jugar **un paper decisiu i transformador, al servei del poble ras i al servei de Catalunya**.